

KONTRAC

3 · 2001

Suomen kontrabassoklubi ry:n jäsenlehti

*SUURI JUHLANUMERO -
KLUBIN 25. TOIMINTAVUOSI!*

KONTRAC

Suomen kontrabassoklubi Ry:n jäsenlehti

17. vuosikerta
Painos 150 kpl

Päätoimittaja: Anna Rinta-Rahko
☎ 050-587 3010
✉ arinta@siba.fi

Toimituskunta: Miika Asunta
Sami Koivukangas
Taru Tiusanen

Taitto: Mikko Kujanpää
☎ 040-562 4564
✉ mkujanpa@siba.fi
Vanha viertotie 21/218
00350 Helsinki

Kopiointi ja jakelu: Reijo Jukarainen
Kerasivu Oy
☎ 09-2948383

ISSN 0780-5519

SUOMEN KONTRABASSOKLUBI RY

Perustettu vuonna 1976

Hallitus:

pj Miika Asunta
✉ Miika.Asunta@saunalahti.fi

☎ 045-677 7842

vpj Sami Koivukangas
✉ sami.koivukangas@pp.htv.fi

☎ 050-346 7608

siht. Tuure Koski
☎ 040-551 5311

jäsenet Katri Tuomennoro
Julius Pyrhönen
Anna Rinta-Rahko
Petri Ainali

taloudenhoitaja ja Sami Koivukangas
jäsenrekisteri: (yhteystiedot yllä)

markkinointisihteeri:
Katri Tuomennoro
☎ 050-569 1205

Sisältö 3/2001:

Pääkirjoitus	3
Puheenjohtajan palsta	4
Kvartetto -tanssiesitys	5
Oiva Nummelin -artikkeli	6
Duncan McTierin mestarikurssi	10
Kontrabassoklubin kirjasto	11
Isäinpäivän festivaali oopperalla	12
Juttu Oriveden leiriltä	13
Walking bass - bassolinjojen rakentelua	15
Sibelius-Akatemian uusi bassolehtori	16
Tarun palsta - jakkara-asiaa	17
Orkesterikirjallisuus, Brahms 1. & Mozart 40	19
Jäsentenhankintakilpailu	24
Passot sopassa	26
Nuorten kontrabassokilpailu (uusintailmoitus)	27
Osoitteenmuutoskortti	28
Sekalaista - konsertti-ilmoitus / osto-myynti	29

Kontra-C on Suomen kontrabassoklubin jäsenlehti, johon jokainen jäsen voi lähettää myös omia artikkeleitaan julkaistavaksi. Jutut toimitetaan toimitukseen mieluiten sähköpostitse osoitteeseen mkujanpa@siba.fi. Microsoft Word -ohjelmalla tehdyt tiedostot, konekirjoitusliuskat ja selvät käsinkirjoitetut artikkelit otetaan myös vastaan, postiosoite sijaitsee taittajan kohdalla.

Seuraava Kontra-C ilmestyy marraskuun loppupuolella, johon tarkoitettu aineisto on toimitettava lehden taittajalle viimeistään 4.11. mennessä.

Pääkirjoitus

Aurinkoista syksyä!

Syyskuu on tätä lukiessanne jo täydessä käynnissä, mutta nyt eletään vielä intiaanikesän jälkimainingeissa. Varsin epämusikaalisesti viettämäni kesäloman jälkeen on ilo palailla bassoasioiden pariin.

Kuluneena kesänä jopa meitä pohjolan asukkaita hemmoteltiin oikein kunnolla; paahteisia suvisäitä ja speaktaakkelimaisia ukonilmoja on riittänyt juhannuksesta aina näihin viikkoihin asti. Omat kesämuistoni liittyvät yksinkertaisesti aurinkoon, saunomiseen, Saimaan rantojen huikaisevaan kauneuteen, rakkaisiin ihmisiin ja hyvään ruokaan. Onneen tarvitaan uskomattoman vähän. Riittää kun ei ole hoppua mihinkään ja voi nauttia hyvien ystävien seurasta.

Musiikinopiskelijana ja muusikkona on joskus vaikea saavuttaa olotilaa, jossa voisi puhtaasti vain keskittyä nauttimaan joutilaisuudesta. Vaikkei mieli palaisikaan soittimen ääreen, tuntuu syylliseltä olla harjoittelematta kun siihen kerrankin olisi aikaa. Usein nuo vapaapäivät tai -viikot kuluvat sitten joko huonon omatunnon kolkutellessa kaiken aikaa tai sitten puhdittomasti harjoittellessa. Tänä kesänä otin sitten riskin jättämällä kalenteriini parin kuukauden verran valkoisia sivuja. Ratkaisin asian niin, että lomailin sydämeni kyllyydestä ilman sen kummempia suunnitelmia ja tartuin bassoon vasta kun sormet syyhysivät. Voin vain todeta että vietin yhden parhaimmista kesistäni!

Haluaisinkin tässä yhteydessä lainata Jaakko Heinimäkeä, jonka eräs lehtikolumni on mielestäni varsin osuva. Heinimäki kirjoittaa hyödyttömyyden olennaisuudesta seuraavaa: "...Hämmästyttävän luontevasti puhutaan akkujen lataamisesta, kun tarkoitetaan sitä, että ihminen ei tee mitään hyödyllistä, vaan on lomalla tai lorvailee vapaapäivänään. Minkä ihmeen akkujen? Sinänsä viattomalta kuullostava kielikuva on paljastava: se ilmaisee armottoman käsityksen, että ihminen on kone, jonka tarkoituksena on tuottaa, ahertaa ja häärtää. Kun hän ei tuota, aherra tai häärtää, hänen olisi syytä olla latauksessa eli keräämässä voimia tuottamiseen, ahertamiseen ja häärtämiseen. Ihminen ei kuitenkaan ole kone, eikä ihmisestä tule puhua kuin mekaanisesta laitteesta. Ei joutilaisuus ole arvokasta siksi, että se kiihdyttäisi ihmisen kohti yhä tehokkaampia suorituksia. Joutilaisuus ja hyödyttömyys ovat arvokkaita itsessään. Ihmisessä ei ole akkua eikä moottoria, eikä elämän tarkoitus ole olla tehokas."

Oikein antoisaa syksyä kaikille!

Anna Rinta-Rahko

Puheenjohtajan palsta

Töitä on paiskittu jo elokuun alusta ja kesä on taittumassa syksyksi.

Mestarikurssin ja resitaalin järjestelyt ovat loppusuoralla, enää tarvitaan taiteilija paikalle, ja vapaamuotoiset kirjalliset hakemukset niiltä, jotka haluavat kurssille opiskelijoiksi.

Pyydän nyt ymmärtämystä: kurssille ilmoittautuminen tapahtuu vain ja ainoastaan kirjallisesti, ja ilmoittaumisaika alkaa tämän lehden ilmestyttyä; hakuaika päättyy syyskuun lopussa. Olemme saaneet runsaasti ennakkoyhteydenottoja, ja olisi väärin muita kohtaan, että kurssi olisikin jo ylibuukattu. Hakemukset käsitellään saapumisjärjestyksessä, ja edellytämme, että tämän vuoden jäsenmaksu on asianmukaisesti suoritettu, jotta hakemus voidaan hyväksyä.

Tekstiviesti ei ole kirjallinen hakemus! Suullinen ilmoittautuminen ei myöskään käy päinsä, koska ei voida olettaa, että muistiinpanovälineet ovat käsillä esimerkiksi ruuhkabussissa. Sähköpostiviesti sen sijaan toimii mainiosti, koska voimme sen tulostaa, ja siten käsitellä hallituksen kokouksessa hakuajan päätyttyä.

Kaikki muutkin kurssijärjestäjät noudattavat näitä samoja periaatteita. Suomen Kontrabassoklubi ry. ei ole tässä suhteessa mitenkään poikkeuksellisen byrokraattinen. Päinvastoin, harjoitamme rajoitettua paperisotaa.

Jos et tiedä mitä "vapaamuotoinen kirjallinen hakemus" tarkoittaa, niin nyt on korkea aika ottaa siitä selvää!

Keväästä on jo huhuja liikkeellä: Edgar Meyer yritetään saada Suomeen huhtikuussa muutaman päivän visiitille. Valitettavasti klubi ei tämän hetken tietämyksellä pysty rahallisesti osallistumaan tähän projektiin, mutta olemme parhaamme mukaan koettaneet löytää yhteistyökumppaneita, ja innostusta onkin löytynyt ilahduttavasti. Aika näyttää mitä tästä tulee. Alustavasti on puhuttu orkesterin solistikeikasta, jazzklubi-illasta ja jonkinlaisesta lyhyestä mestarikurssista tai workshopista. Tästä enemmän loppusyksyn lehdessä.

Miika Asunta

Kvartetto

KVARTETTO on säveltäjä Asko Hyvärisen ja koreografi Satu Tuittilan yhteistyötuotanto kahdelle kontrabasistille ja kahdelle tanssijalle. Abstraktin ja soittajien funktionaalisen liikekielen lisäksi kvartetti-kokoonpanossa kohtaavat äänten värit ja liikelaatujen sävyt luoden erilaisia jännitteitä ja tunnelmia.

Teos on tanssikonsertti, jossa kontrabassojen äänet ja tanssijoiden liikkeet yhdistyvät ja erkanevat, muodostaen kuitenkin niin tiiviin kudoksen, että aina ei voi tietää mihin soitto loppuu ja mistä tanssi alkaa.

ASKO HYVÄRINEN *sävellys*

SATU TUUTTILA *koreografia ja tanssi*

RAISA PUNKKI *tanssi*

MATTI TEGELMAN *kontrabasso*

HENRY DUNDERFELDT *kontrabasso*

MARKO KALLELA *valosuunnittelu*

MARJATTA NISSINEN *pukusuunnittelu*

HANNA KOSONEN *tuottaja*

STINA SALIN *graafinen suunnittelu*

JAKKE NIKKARINEN *valokuvaus*

Kantaesitys Pyhäjärven Täydenkuun Tanssit -festivaalilla 27.7.2001.

Teos on toteutettu Pyhäjärven Täydenkuun Tanssit -festivaalin, Turun Musiikkijuhlien ja Zodiak -Uuden tanssin keskuksen yhteistyönä.

Kvartettoa ovat taloudellisesti tukeneet:

VALTION TANSSITAIDETOIMIKUNTA

VALTION SÄVELTAIDETOIMIKUNTA

SUOMEN KULTTUURIRAHASTO

Kiitokset:

TURUN KONSERVATORIO, TURUN SEUDUN TANSSIOPPILAITOS, F-MUSIIKKI,

EIJA KUOKKANEN, AARNE TOIVONEN, LILJA JA RAIMO TUUTTILA, MARI VAALASRANTA

Esitykset:

Manilla tehdasfestivaali

4.11. klo 19.00

Turku

Tapiola Sinfoniettan kamarimusiikkipäivät

10.11. n. klo 20.00

Espoon kulttuurikeskus,

Louhisali

Zodiak - Uuden tanssin keskus

22. ja 24.11. klo 20.00,

25.11. klo 15.00, sekä

2, 3, 5, 6. ja 8.12. klo 20.00

Kaapelitehdas, Helsinki

Turun musiikkijuhlat

Kvartetton kontaktiosoite: hkosonen@hotmail.com

OIVA NUMMELIN-SUURI SUOMALAINEN BASSOPERSOONA

Suomen kontrabassonsoiton isän, Oiva Nummelinin kuolemasta on kulunut melko tarkalleen 20 vuotta. Kunnioitukseksi julkaisemme tässä osia Sari Savolaisen ja Päivi Paavolan Oiva Nummelinia käsittelevästä kirjallisesta työstä. Suuren osan aineistostaan tekijät saivat haastattelemalla Oiva Nummelinin lähipiirissä eläneitä henkilöitä. Apuna on käytetty myös tietosankirjoja, Helsingin Kaupunginorkesterin ja Sibelius-Akatemian arkistoja sekä Sota-arkistoa. Tämä tutkielma valmistui vuonna 1990 ja sitä on tässä lyhennetty tekijöiden luvalla. Tämä työ on kokonaisuudessaan luettavissa Sibelius-Akatemian kirjastossa.

MUTKAINEN TIE KONTRABASISTIKSI

Oiva Jalmari Nummelin syntyi Vihdissä syyskuun 25.päivänä 1903 Hanna ja Jalmari Nummelinin perheeseen. Isä Nummelin (1879-1944) omisti kenkäkaupan Nummelassa ja oli ammatiltaan suutari. Hanna Nummelin (1878-1970) hoiti kotona perheen seitsemää lasta, joista Oiva oli kolmanneksi vanhin. Perheen musiikkiharrastuksesta ei ole löytynyt tietoa. Varhaisimmat dokumentit ovat Oivan sotilassoittokunta-ajoilta.

Oiva Nummelin meni nuorukaisena armeijan soittokuntaan, jossa hän aloitti tuubansoiton. Varsinaisen asepalveluksen hän suoritti Kuopiossa Pohjois-Savon rykmentissä. Asepalveluun hän astui huhtikuussa 1923. Nummelin yleni korpraaliksi, ennen kuin asepalvelus vakinaisessa väessä päättyi maaliskuussa 1924. Hän päätti kuitenkin jäädä armeijaan tehden palvelus-sitoumuksen alikersanttina Uudenmaan Rykmentin soittokuntaan, jossa hän palveli vuoteen 1929 asti. Soittokunnassa saamansa tuuban-

soittokoulutuksen lisäksi Oiva kiinnostui kontrabasson soitosta. Tuohon aikaan oli varsin yleistä, että tuubansoittaja soitti tarvittaessa myös kontrabassoa. Yleisen asevelvollisuuden suoritettuaan ja siirryttyään Kuopiosta Uudenmaan Rykmentin soittokuntaan Helsinkiin, Suomalinnkaan, Oiva Nummelin kirjoittautui Helsingin musiikkiopiston kontrabassonsoiton oppilaaksi 7.4.1924. Musiikkiopistoajoilta ei ole kovinkaan paljon tietoja Nummelinin opiskelusta.

Kontrabassonsoiton opettajana musiikkiopistossa Nummelinilla oli Lauri Nissinen, jonka johdolla hän suoritti silloisen lopputukinnon. Lauri Nissinen (1885-1956) oli hänkin alkujaan tuubansoittaja. Nissinen toimi basistina Helsingin orkesterissa (nykyinen Helsingin Kaupungin-orkesteri) ja toimi opettajana Helsingin konservatoriossa (nykyinen Sibelius-Akatemia) vuosina 1924-55. Vuosina 1930-36 Oiva Nummelin kävi yksityistunneilla John Rosenbergerillä. Rosenberger oli syntyjään saksalainen ja tullut Suomeen vuonna 1918. Hän toimi äänenjohtajana Helsingin Kaupungin-orkesterissa toistakymmentä vuotta.

Kiinnityksen orkesteriin hän sai itse Robert Kajanukselta kun tämä sattui kuulemaan Rosenbergerin soittoa. Kajanus piti miehen soitosta niin, että kiinnitti tämän oikopäätä. Opettajana Rosenberger oli tiukka ja vaativa. Omille oppilailleen Nummelin kertoi, että Rosenberger pani hänet lujille - myös äänellisesti. Hän vaati paljon cantile-soittoa ja tarkkaili jousen käsittelyä. Rosenberger ei puhunut kovinkaan hyvin suomea. Monet Oiva Nummelinin oppilaista muistelivat opettajansa kertomaa tarinaa, kuinka hän kerran meni tunnille osaamatta läksyjään. Rosenberger, tiukka opettaja kun oli, hikeentyi ja sanoi: "Ottaa nyt sata kertaa!" Oiva ei kuitenkaan saanut kappaletta

hermostuksissaan onnistumaan. "Antaa olla sitt!" Oiva oli sanonut ja poistunut tunnilta suuttuneena. Kahteen viikkoon Oiva ei saapunut tunnille. Kun oppilas Nummelin vihdoinkin saapui tunnille, hänellä ei ollut lainkaan nuotteja mukanaan. Rosenberger oli tätä hiukan ihmetellyt, mutta Oiva oli vastannut, että hän soittaa nyt kaiken ilman nuotteja. Rosenberger kuunteli Nummelinin soittoa, katseli hetken oppilastaan ja tokaisi: "Me ottaa yks pieni punssi." Niin siinä sitten otettiin pienet punssit opettajan ja oppilaan kesken. Oiva kertoi sen olleen opiskelunsa kohokohta.

PERHE-ELÄMÄÄ JA BASSONSOITTOA

Soittokunta-aikanaan Oiva Nummelin seurusteli Elsa Elisa Orpanan (s.1905) kanssa. Seurustelu johti avioliittoon vuonna 1929 ja neljävuotta myöhemmin syntyi perheeseen Ilppo Nummelin. Nummelinien perhe vietti kesät useimmiten maalla, Ruoveden mökillään. Ilppo Nummelin muistaa nelipaikkaisen auton olleen kattoon asti täynnä. Tavaratilaa ei ollut, joten matkalaukut veivät yhden henkilön paikan. Ja myös basson piti mahtua mukaan. Aina se ei kuitenkaan onnistunut, joten Oivalla oli sen korvikkeena "aidantolppa-rautalankabasso". Se oli keppiin pingotettu rautalanka, jolla pystyi pitämään sormet kunnossa.

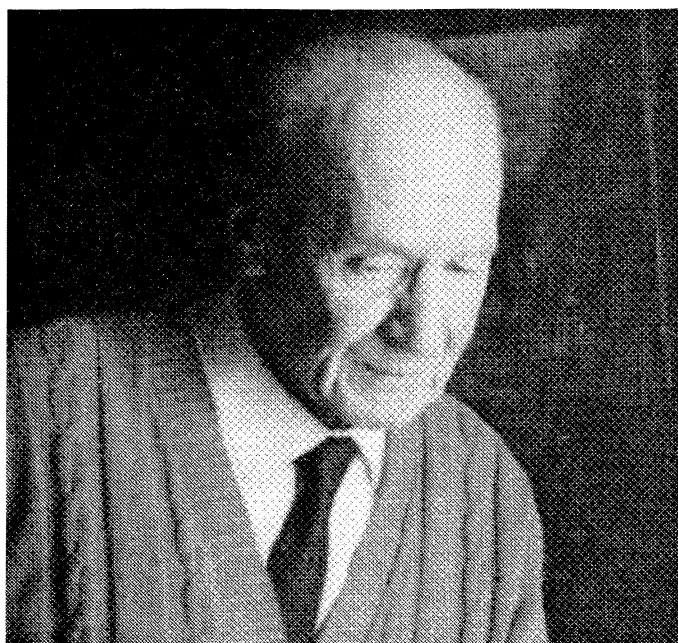
Nummelinien perheessä kävi usein kesävieraita. Muun muuassa tsekkiläinen kontrabassoprofessori Frantisek Posta vieraili mökillä. Myös Oiva Nummelinin kollegat orkesterista sekä oppilaat kävivät tervehtimässä. Mökillä kalasteltiin innokkaasti. Oiva veti usein uistinta oppilaiden soutuessa. Eräänä kesänä hän sai kauden suurimman ahvenen

ja sen ansiosta hänet mainittiin Helsingin Sanomissa.

Oiva Nummelin harjoitteli opiskeluaikanaan paljon, jopa kuudesta kahdeksaan tuntia päivässä. Jo opiskeluaikana Oiva Nummelin olisi halunnut soittaa orkesterissa. Hän kävi usein Helsingin Kaupunginorkesterin konserteissa, istui "piippuhyllyllä" alas katsellen ja ajatteli: "Tuonne minun täytyy päästä." Hänellä oli voimakas tahto tulla orkesterimuusikoksi. Sen eteen hän teki töitä. Oiva Nummelin käytti kahta ominaisuuksiltaan erilaista

basistien kanssa: Koholzer, Klaus Virtanen, Ivan Putilin, Emil Karppinen, Pekka Paasio, Jorma Katrama, Olli Kosonen, Juha Ertamo, Teppo Hauta-aho ja Matti Kuoppamäki.

Alkuaikoina Helsingin Kaupunginorkesterissa viikko-ohjelma oli tiukka tämän päivän työmäärään verrattuna. Orkesterilla oli maanantai-, sinfonia- ja kansankonsertit. Lisäksi iltaisin soitettiin oopperassa, joka vielä tuolloin kuului kaupunginorkesterin velvollisuuksiin.

Oiva Nummelin (1903 - 1981)

saksalaista jouta: Mozartissa kevyempää, Brahmsissa ja Sibeliuksessa raskaampaa. Hän piti paljon suolikielistä, koska ne eivät rasittaneet sormia niin paljon kuin metalliset.

Oiva Nummelin valittiin koesoiton perusteella Helsingin Kaupunginorkesterin kontrabassonsoittajaksi vuonna 1932. Tuolloin kontrabassoryhmässä soittivat John Rosenberger (äänenjohtaja), Lauri Nissinen (varäänenjohtaja), Väinö Kamu ja Ferdinand Mentl. Seitsemän vuotta myöhemmin, vuonna 1939, Nummelin valittiin bassoryhmän äänenjohtajaksi, kun John Rosenberger siirtyi eläkkeelle. Nummelin ehti pitkän orkesteriuransa aikana soittaa myös seuraavien

Varsinkin tultuaan äänenjohtajaksi hän pyrki mieluummin esimerkillään kuin "esimies-alainen"-asenteella vaikuttamaan ryhmäänsä.

Alkuaikoina bassonsoittajien osaaminen oli hyvin kirjavaa. Yhtenäinen koulutus puuttui ja ammattitaitokin oli vajavainen. Bassoon suhtauduttiin vähättelevästi eikä bassonsoittajan ammattiakaan arvostettu. Kontrabassonsoittajan virkaan saattoi kuulua jopa nuotiston hoitoa, kaluston vartiointia ja tuuban soittoa. Nämä epäkohdat olivat Oiva Nummelinille jatkuva huolenaihe, koska hän tiesi, mitä bassonsoitto voi parhaimmillaan olla ja mitä bassonsoittajalta voitaisiin vaatia. Nummelin kärsi myös siitä muiden soittajien ja kapellimestareiden

käsityksestä, että basso oli kömpelö soitin, jolla ei voinut toteuttaa musiikillisia hienouksia.

Äänenjohtajana Nummelin halusi kehittää ryhmäänsä mutta samanikäisten basistien kanssa se ei aina onnistunut. Oiva Nummelin tapasi sanoa että "ellei muuta osaa soittaa niin ainakin nyanssit". Bassoryhmäparani huomattavasti kun Nummelinin omia oppilaita tuli orkesteriin. Heillä oli sama ajatus musiikin tekemisestä ja opettajana Nummelin tiesi, mitä heiltä saattoi vaatia. Nummelinilla itsellään oli esimerkillinen työmoraali ja oli luonnollista että hänen oppilaansa noudattivat samoja periaatteita.

Vielä nykyäänkin voitaneen sanoa että kaupunginorkesterin bassoryhmässä näkyy Oiva Nummelinin opetuksen jälki. Oiva Nummelin korosti työnteon merkitystä: "On lahjakkaita muusikoita, mutta pelkillä lahjoilla kun kukaan ei ole vielä soittanut." Vaikka Nummelin oli äänenjohtajana tinkimätön, hän loi silti ystävällisen ja myönteisen ilmapiirin.

Näennäisestä ankaruudestaan huolimatta Nummelinia pidettiin hyväntahtoisena ja reiluna. Kun konsertti oli mennyt hyvin, hän antoi vilpittömästi tunnustusta. Bassoryhmä sai kiitosta myös lehtien konserttiarvosteluissa, joissa mainittiin koko ryhmän osaaminen. Täälaista ei ollut ennen tapahtunut. Bassoryhmän yhteishenki nousi ja myös muut soittajat alkoivat vähitellen arvostaa basisteja.

Oiva Nummelin teki orkesterissa valtavan työn. Omalla persoonallisuudellaan, korkealla työmoraalillaan ja esimerkillisyydellään hän nosti bassonsoiton ja orkesterityön arvostusta maassamme. Oiva Nummelin oli rehellinen ja nöyrä muusikko. Hän ei puhunut kenestäkään pahaa, ei juonitellut eikä jaotellut ihmisiä. Oiva Nummelinilla oli paljon ystäviä orkesterissa, sekä nuoria että vanhoja. Hän oli aidosti ystävällinen ja välitön ihminen, joka otti huomioon kaikkien mielipiteet ja kommentit.

Erityisesti Oiva Nummelin piti Sibeliuksen musiikista. Hän osasi ulkoa kaikki sinfoniat ja Finlandian. Hän piti myös Tsaikovskista, wieniläisklassikoista sekä barokkimusiikista. Kaikkalainen melodinen musiikki oli Nummelinin sydäntä lähellä, nykymusiikkia hän hieman vierasti: ”Jessus sentään, ei oo kanttileeneä!”

Vuonna 1966 Oiva Nummelin jäi eläkkeelle, jolloin hänen oli tarkoitus keventää työtahtia. Mutta koska hän oli hyvässä soittokunnossa, pyydettiin häntä usein keikoille eri orkestereihin. Helsingin Kaupungin-orkesterin harjoituksia Nummelin kävi kuuntelemassa, vaikkei itse voinut kaupungin eläke-sääntöjen takia olla soittamassa.

Nummelin soitti eläkkeellä ollessaan paljon Radion Sinfoniaorkesterissa. Berglundin kerrotaan sanoneen: ”Nummelin pitää saada. Jos joku muu tulee, sen täytyy olla kaikissa harjoituksissa. Mutta jos Nummelin tulee, se ei ole niin nuukaa. Ihan miten Nummelinille sopii.” Oiva Nummelin oli ihanteellinen orkesterisoittaja: nöyrä kapellimestarin tahtoon, kunnianhimoinen oman soittonsa ja ryhmänsä suhteen.

SUOMALAISEN BASSO-OPETUKSEN SUURI

Kontrabasistiemme opettajana Oiva Nummelin on tehnyt uraauurtavaa työtä. Hän on kouluttanut maamme sinfoniaorkestereiden basistit ja ollut varsin pitkään oppisänä myös parhaimmille jazzbasisteille. Nummelin kasvatti Suomeen kokonaisen kontrabassokoulukunnan.

Oiva Nummelin opetti pääsääntöisesti Sibelius-Akatemiassa (1956-70). Sen ohella hän toimi myös Helsingin konservatoriossa (1966-74) sekä eri puolilla Suomea. Hän opetti Kotkassa, Lahdessa, Riihimäellä, Lohjalla sekä vuodesta 1957 Klemetti-opiston kesäkursseilla

Orivedellä ja 1967-72 Jyväskylän kesässä. Musiikkioppilaitoksissa opettamisen ohella hänellä oli myös yksityisoppilaita.

Täysipäiväistä opetus- ja orkesterityötä oli raskasta tehdä rinnakkain. Päiväohjelma alkoi aikaisin aamulla ”ampisyyrin vetelemisellä” eli lämmittelyharjoituksilla. Sitten kiireesti orkesteriharjoituksiin ja taas opettamaan. Paikasta toiseen hän kulki jalkaisin, junalla tai bussilla. Kiireisimpinä kausina kävivät muitten paikkakuntien oppilaat Helsingissä tunneilla. Opetustyötä Nummelin hoiti loppuun asti. Hän piti liikkumisesta ja erilaisten ihmisten

“Luokkaan mahtui piano, kaksi ukkoa bassoineen eikä muuta. Yleensä joku soitti luokassa ja se oli tupakansavua pullollaan niin ettei peräseinää näkynyt. Nummelinkin poltti luokassa - Norttia.”

tapaamisesta - oppilaina oli mm. bassonsoittoa harrastavia teekkareita. Kiireinen elämäntahti aiheutti Nummelinille vatsahaavan ja joksikin aikaa hänen oli pakko hiljentää tahtia. Muutaman vuoden aikana opetus lisääntyi sitä mukaa kun työt vähenivät ja eläkevuosinaan Nummelinilla oli enemmän oppilaita kuin työskennellessään orkesterimuusikkona.

Jo 1880-luvulta asti Sibelius-Akatemiassa oli keskusteltu kontrabasson sisällyttämisestä opinto-ohjelmiin. Kontrabasson opetus oli selvästi yhteydessä jousiorkesterin toimintaan. Kontrabassonsoitto, jota oli koeluontoisesti opetettu ensin vuosina 1906-07 ja sittemmin vuodesta 1911 alkaen, tuli vakinaiseksi opetusaineeksi vasta vuonna 1914. Sitä opiskeli kuitenkin vain muutama oppilas.

Bassonsoiton ensimmäisenä opettajana oli August Ikonen (1865-?). Hän toimi Sibelius-Akatemiassa vuoteen 1924 asti, jonka jälkeen Lauri Nissinen jatkoi hänen työtään. Kun Oiva Nummelin vuonna

1956 valittiin Sibelius-Akatemian kontrabassonsoiton opettajaksi, hän toi mukanaan taloon joukon omia oppilaitaan. Ensimmäisen basso-luokan muodostivat seuraavat yhdeksän henkilöä: Tapani Tamminen, Tuula-Maija Ruuskanen, Kalle Laivamaa, Risto Vainio, Olli Kosonen, Pekka Paasio, Lauri Siimes, Jorma Katrama ja Jorma Veneskoski. Nummelinin ansiosta akatemiaan tuli entistä enemmän bassonsoiton opiskelijoita.

Oiva Nummelin piti tunteja kaksi kertaa viikossa. Säestäjää ei ollut: ainoastaan kursseja varten sellainen saatiin muutamiin harjoituksiin. Joskus säestäjä tuli suoraan kurssitutkintoon ilman harjoittelua. Oppilaat soittivat usein yhdessä, myös tutkinnoissa ja näytelmissä. Matti Kuopamäki muistelee viidennen kerroksen

bassoluokan tunnelmaa: ”Luokkaan mahtui piano, kaksi ukkoa bassoineen eikä muuta. Yleensä joku soitti luokassa ja se oli tupakansavua pullollaan niin ettei peräseinää näkynyt. Nummelinkin poltti luokassa - Norttia.”

Tunnilla soitettiin aina seisten, vasta orkesterissa sai istua. Oiva Nummelin ei soittanut tunnilla mukana vaan istui ja kuunteli. Nummelinin mielestä oli aivan samalla jousella oppilas soitti. Pääasia oli että basson ääni kantoi; äänen voimakkuuteen kiinnitettiin enemmän huomiota kuin pehmeisiin väreihin ja sävyihin. Soittotunnit aloitettiin aina ampisyyrin vetämisellä: soitettiin pitkää ääntä, avattiin ääntä - otettiin tuntumaa bassoon. Oivan mielestä täytyi olla jokin ampisyyrikappale. Myös asteikkoja, murrettuja sointuja, kaksoisääniä ja etydejä soitettiin. Simandelin ja Hraben etydit olivat tavallisia, konsertoista soitettiin Koussevitskyä, Händeliä, Mozartia, Hoffmeisteria ja Dittersdorfia. Modernia musiikkia ei tuolloin juuri soitettu.

Useimmiten opettaja valitsi soitettavat kappaleet. "Koussevitskyn konsertto ja yleensäkin melodinen musiikki oli Oivaa lähellä. Esimerkiksi Simandelin Es-duuri -etydistä hän piti, koska siinä oli nopeaa tekniikkaa ja melodisia jaksoja", kertoo Olli Kosonen. Orkesteristemojakin soitettiin tunnilla, riippuen siitä mitä orkesterin ohjelmistossa kulloinkin oli.

Nummelinien koti oli Uudenmaankatu 26:ssa. Myös siellä Sibeliuksen akatemialaiset kävivät saamassa ns. tukiopetusta. Kotona hänellä ei ollut säännöllisiä työaikoja; hän piti tunteja mitä ihmeellisimpiin aikoihin. Oppilas sunnuntaiaamuna ei ollut mikään harvinainen näky. Matti Kuoppamäki muistelee noita kotitunteja: "Kotona tunneilla käyminen oli väkää. Siellä oli paljon enemmän aikaa. Soitettiin tunti tai kaksi, riippuen muista oppilaista. Yleensä edellinen soitti vielä, kun menin tunnille ja hän puolestaan jäi kuuntelemaan minua ja sitten tulikin seuraava odottamaan vuoroaan..."

Kotona soitettiin Oiva Nummelinin omalla bassolla. Nummelin ei koskaan korjannut suoraan, vaan sanoi "Mitäs jos kokeiltais sillail" - otetaan kakkonen tuohon ja nelonen tuohon". Oiva Nummelin osasi ulkoa kaiken sen mitä opetti, sekä bassokouluvihot että orkesterikappaleet. Yleensä hän istui vastapäätä soittajaa ja saneli sormituksia ja muita neuvoja. Nummelin opetti jokaista oppilasta eri tavalla, oppilaan omilla ehdoilla. Hän oli myös sellainen auktoriteetti, että kuri oli itsestään selvä asia.

Oiva Nummelin oli vaativa, mutta myös kannustava opettaja joka ei yrittänyt laittaa oppilaita samaan muottiin. "Tapa millä hän käsitteli oppilaitaan... En minä halunnut ikinä mennä tunnille puolivalmiina. Yritin tehdä niin paljon kuin ikinä ehdin, jotta osaisin läksyt tunnilla. Ei hän kuitenkaan koskaan haukkunut, kertoi vain sen jutun Rosenbergeristä "Ottaa nyt sata kertaa". Se pisti korvat punoittamaan" Jorma Katrama kertoo opettajastaan. Monet Oiva

Nummelinin oppilaista kuvaavat opettajaansa turvalliseksi isä-hahmoksi, johon pystyi luottamaan ja uskomaan kaikissa suhteissa. Kari Jussila kertoo: "Hän oli tavttoman sympaattinen eikä sanonut pahaa sanaa oikeastaan koskaan. Ainoa mistä näki että piti soittaa tosissaan ja yrittää, oli, kun Oivan niska alkoi vähän punoittaa. Joskus kun soitto sujui huonosti hän sanoi että "ei viitti pelleillä", vaikka soittaja yrittikin tosissaan.

Nummelin oli hyvin avarakatseinen opettaja - hän oli utelias musiikin suhteen. Ulkomailla opiskelua hän piti suotavana. Oppilailleen hän opetti peräänantamattomuutta ja työnteon merkitystä. Monet Oiva Nummelinin oppilaista kävivät vielä valmistutuaankin kontrollissa, varsinkin suurten koitosten ollessa lähellä.

Oiva Nummelinilla oli taito koota ympärilleen sekä nuoret että vanhat basistit ja saada heidät viihtymään läheisyydessään. Tällaisesta ihanteesta on saanut alkunsa myös Suomen Kontrabassoklubi. Se kasvoi Oiva Nummelinin ympärille, vaikkakaan hän ei ollut sitä perustamassa. Nummelin oli Suomen kontrabassoklubi ry:n ensimmäinen kunniajäsen. Hän sai director musices-arvonimen vuonna 1961. Suomen muusikkojen liiton kunniajäsen hänestä tuli syyskuussa 1981.

Muusikko jolle sanotaan, että elämä aina on enemmän kuin pelkkä musiikki, voi vastata: Musiikki on juuri minun elämäni."

- Oiva Nummelin (1903 - 1981)

Duncan McTierin marraskuinen mestarikurssi

Suomen kontrabassoklubi ry.

järjestää mestarikurssin,
opettajana **Duncan McTier** 12.-17. marraskuuta 2001
Sibelius-Akatemian kamarimusiikkisali, Pohjoinen
Rautatienkatu 9.
Kurssilla pianistina toimii Elina Saksala.

Opetusta on pääsääntöisesti klo 9-15, tiistain 13. päivän aikataulu
on illan resitaalin takia vielä avoin.

Vapaamuotoiset kirjalliset hakemukset, joista käy ilmi hakijan
nimi ja täsmälliset yhteystiedot, ja mielellään lyhyt Curriculum
Vitae, lähetetään (puhelinsoitto tai tekstiviesti ei kelpaa)
30.9.2001 mennessä osoitteella

Miika Asunta
Helsinginkatu 42 a 29
00530 HELSINKI

Miika.Asunta@saunalahti.fi

tai

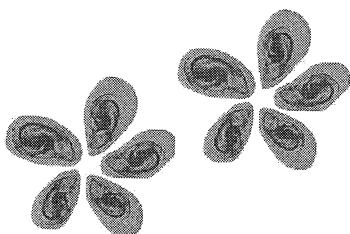
Sami Koivukangas
Hiomotie 46 A 9
00380 HELSINKI

Sami.Koivukangas@pp.htv.fi

Vuoden 2001 jäsenmaksu tulee olla suoritettu, jotta
hakemus voidaan hyväksyä. Kurssilaiset (enintään 12)
valitaan ilmoittautumisjärjestyksessä.

soiva }
akademia

Soiva Akademia, taiteellinen johtaja Tuija Hakkila

ti 13.11. klo 19.00 / Konserttisali, Pohjoinen Rautatienkatu 9
Duncan McTier, kontrabasso
Heini Kärkkäinen, piano
Beethoven - Mendelssohn (sov. McTier) - Hertl - Hawkins -
Kodaly - Maxwell-Davis - Bottesini
Liput: 60/40,-

Maailman huomattavimpiin kontrabasisteihin lukeutuva virtuoosi McTier
näyttää, mitä kaikkea orkesterin bassoviulusta irtoaa soolosoittimena.

Bassoklubin nuotisto - useita orkesterisäestyksiä

Kontrabassoklubin kirjasto

Toiminnan pääpaino on kerätä ja välittää jäsenistölle säestysmateriaalia (soolokonserttojen orkesterisäestykset) ja kamarimusiikkia (kokoonpanot, joissa kontrabasson osuus on merkittävä). Varsinainen soolokirjallisuus jää toimintamme ulkopuolelle sen yksityisluonteesta johtuen.

Jos sinulla on ideoita/ toivomuksia tai haluat luovuttaa nuottejasi klubimme käyttöön otamme ne mielellämme vastaan.

Tällä hetkellä kirjastosta löytyvät:

G. Bottesini: Grand Duo viululle ja kontrabassolle (sov. jousiorkesterille)

G. Bottesini: Passione Amorosa per due contrabassi e octetto (1010/1000 + jouset)

G. Bottesini: Rossinini fantasia (arr. K. Katrama) (1010/1000 + jouset)

C. D. von Dittersdorf: Konsertto in E (2000/2000+ jouset+ cembalo)

C. D. von Dittersdorf: Konsertto in Es (2000/2000 + jouset + cembalo)

C. D. von Dittersdorf: Sinfonia concertante (vla+cb soli, 0200/2000 + jouset)

G. F. Handel: Sonata 8 op.3 (arr. P. Grans) (1010/1000 + jouset)

V. Pichl: Konsertto D nro. 1 (jouset+ cembalo)

V. Pichl: Konsertto D nro. 2 (2000/2000 + jouset + cembalo)

J. Sermilä: Konsertto kontrabassolle ja jousiorkesterille

Nuottikirjastoa hoitaa Miika Asunta ja Sami Koivukangas ja se sijaitsee Suomen Kansallisoopperan tiloissa. Yhteystiedot Miikalle ja Samille löydät lehden kannesta.

ISÄINPÄIVÄN FESTIVAALI

Sunnuntaina 11.11.2001 oopperan lämpiössä
kello 14 alkaen

Vapaa pääsy - Baari auki

Ohjelmassa on neljä lyhyttä konserttia, alustava aikataulu ja sisältö on:

14.15 Pieni konsertti koko perheelle

15.00 Konsertti, jossa esiintyvät basistit ja basistien kaverit

16.00 Kaksi kantaesitystä

16.30 Tunnelmointia

Klemetti-Opiston Nuorison orkesterikurssi 2001

Leiri, johon kuuluu harjoittelu, syöpöttely ja juhliminen kiinnostaa varmasti monia. Tällaista leirielämää harjoitettiin 6. - 12. kesäkuuta 2001 Orivedellä. Kaikkea eit ässä paljasteta, mutta jotakin kuitenkin. Tule itse ensi vuonna mukaan niin näet!

Legendaariseksi kutsuttu Klemetti-Opiston Nuorison orkesterikurssi, tuttavallisemmin Oriveden Leiri, houkutteli tänäkin vuonna yli sata muusikon alkua. Kurssi oli järjestyksessään neljäskymmenes, siispä 40-vuotispäivää juhlittiin hohdokkaasti soittaen Lahden Sibeliusstalon upeassa akustiikassa, sekä Oriveden Opiston salissa. Mutta ennen sitä ehti tapahtua kaikenlaista. Leiriin arkeen kuului ankara harjoittelu, ankara syöminen sekä ankara juhliminen (jota toiset sitten harrastelivat hieman laajemmassakin mittakaavassa*mutta siitä ei tässä enempää).

Musiikin syvyyksiin

Basson opetuksesta leirillä vastasi Berliinin filharmonikkojen basisti Janne Saksala. Varmalla kädellään ja tarkalla silmällään hän johdatteli pieniä basistinpoikasia musiikin syviin saloihin. Välillä bassoluokan seiniltä kajahti hilpeää naurua ja välillä itkettiin ja kiristettiin hampaita. Mutta paljon sai jokainen varmasti mietittävää, vaikka moni asia saattoikin mennä ohitse aivojen ollessa niin raskaalla kuormituksella. Siihen olivat monet basistit jo etukäteen varautuneet ja vaeltelivat sitten pitkin bassoluokkaa minidiskit ja mikit kädessään. Basistin oppipoikia tällä leirillä olivat Henrika Fagerlund, Karoliina Koivusalo, Jani "Kake" Koskela, Malla Lounasheimo, Ari Mansala, Johannes Raikas ja Eila Saikkonen. Myös leirinjohtaja Marko Mikkola oli basisti. Sinfoniaorkesteria johti

Hannu Lintu, jonka johdolla opettelimme Sibeliuksen 2. sinfoniaa, Berliozin Rooman karnevaalia, sekä Guldan rokkensrollikonserttoa, jonka solistina loisti sellisti Johannes Rostamo. Sinfonietta soitti Pekka Häkkisen johdolla Sarasaten viulukonserttoa (solistina Jani Lehtonen) sekä Edvard Griegin kauniita sävelmiä.

Leirimuistelot • la Ari ja Henrika

H: "Oriveden orkesterileiri 2001". Mieleen tulee tehokas oppimistapahtuma. Opin siellä todella paljon uutta asiaa. Varmaan siksi, että olin valmiimpi ottamaan vastaan opetusta kuin aikaisemmin. Myös ruoka oli erittäin hyvää, sitten kun sitä lopulta sai (mul on sellane outo ruokavalio). Mieleen tulee myös paljon mukavia ihmisiä joihin leirin aikana tutustui.

A: Mukavinta leirillä oli persoonalliset mukavat opettajat sekä opiskeltavan jutun määrä sekä hauskat valvojat. Leirin tylsintä juttua on vaikea keksiä, mutta jos pitäisi niin

Oriveden leiri on monelle bassosukupolvelle tuttu. Kuvassa oppilaat ja Janne Saksala.

A: Ensimmäisenä mieleeni muistuu kuullessani sanan "oriveden orkesterileiri 2001" leiri, missä olen saanut asiallisinta (ÄLÄ kysy) opetusta sekä parhainta ruokaa kuin millään muulla kokemallani leirillä.

ehkä majoituksessa kouluun olisi valittamisen varaa (vaikka olihan se ihmeen siisti koulutilaksi, varsinkin suihku- sekä vessatilat)

H: Parhainta leirillä oli ehdottomasti Jannen mahtava opetus, sekä yhdessäolo muiden basistien kanssa. Majotus oli aika surkee ja harjoituspaikkoja oli välillä vaikee löytää.

A: Aivan, olen samaa mieltä siinä, ettei noita harjoitus tiloja ollut tarpeeksi.

A: Mitä opin leirillä? Bassonsoitollisia juttuja vai? No tää onki vaikee! Ei tuu nyt mieleen mitään.

H: Mä opin leirillä sen, että pitää ruveta soittamaan musiikkia, ei ainoastaan bassoa. Opin myös sen, että jouta voi käyttää äärettömän monenlaisten äänten tuottamiseen. Erilaisia soundeja, nyanseja, cresc. ja dim, spiccato, antilene jne. Emmä nyt noita kaikkia tietenkää oo viel oppinu, mut ainaski tajusin, et noitaki pitää harjotella.

A: Nyt tuli mieleen, mä opin käyttämään jouta oikeaoppisesti.

H: Ja sit opin kans et miten paljon juttuja voi oppia ku käy kuuntelema toisten tunteja ja ku nauhoittaa omia tunteja ja kuuntelee niitä myöhemmin.

A: Iha kivalta tuntu, ku oli niin paljon

basisteja! (eli mun käyneillä leireillä on yleensä vähän basisteja). Tuntui kivalta, kun sai olla kohtalotovereittensa kanssa, oppia uutta muilta jne.

H: Mustaki oli tosi kivaa, ku oli nii paljon basisteja. Sai vaihtaa ajatuksii ja kuulumisii ja sai myös tukea vaikeina hetkinä.

Jos joutuisit autiolle saarelle...

Janne Saksala vastailee kiperiin kysymyksiin

Janne on mukava mies, jonka hymy leviää vähintäänkin yhtä herkästi kuin bassonsa soi. Meitä kiinnosti, mitä hänen päässään mahtaa liikkua, noin melodioiden ja f-avainten lisäksi siis. Siispä kysyimme häneltä muutaman kysymyksen.

Jos joutuisit autiolle saarelle ja saisit ottaa mukaasi vain yhden asian, olisiko se a) basso b) nuottiläjä c) oluttuoppi d) jokin muu, mikä?

- Riippuu vähän saaresta. Mahdollisuuksia on monia: Kännykkä, puukko, harava, onki, vehnän jyviä, helikopteri. Ihmisten ilmoilla saattaa bassonsoitolla jonkun aikaa selviytyä hengissä (jos harjoittelee paljon ja on vähän tuuria) mutta tuskin autiolla saarella (ellei apinat rupea heittämään tomaateilla ja kananmunilla). Jos pitäisi jotain nuotteihin liityvää ottaa mukaan, niin ehkä ennemminkin nuottipaperia. Oluttuopilla ei paljon saa aikaiseksi, vaikka se olisi täynnäkin. Olutta itseään voi kuulemma tehdä ja kookospähkinän kuoret käyvät hyvin juomiseen.

Ketä ihmistä (tai millaisia ihmisiä) ihailet erityisesti? Miksi?

- Vaimoani. Loputon kärsivällisyys. *Mikä on paras asia Suomessa mitä Saksassa ei oo? Vai onko sellasta?*

- Luonto, ihmiset ja kieli.

Keksi jokin aforismi Suomen basisteille!

- Jos As ei löydy niin yritä Aata!

Teksti: Henrika Fagerlund, Ari Mansala Kuvat: Taru Tiusanen

Kuvassa vasemmalta oikealle Henrika Fagerlund, Malla Lounasheimo, Karoliina Koivusalo, Jani 'Kake' Koivula, Johannes Raikas sekä Ari Mansala. Kuvasta puuttuu leirillä ollut Eila Saikkonen.

Walking bass - bassolinjojen rakentelua

Hyvät basistitoverit.

Varmaankin kaikille lehden lukijoille on termi käveleväbasso (walking bass) tuttu. Kysymyksessähän on komppimuoto, jossa basisti tuottaa hyvää ”taimia” ja harmoniaa 1/4 nuotein biisin vaatimaan sointupohjaan. Kysymys on myös improvisoinnista siinä mielessä, että hyvin harvoin soitettavissa soituksissa on walking linjaa kirjoitettuna (ainakaan hyvää linjaa), vaan se pitää itse luoda sointumerkeistä lukien ja korvalla kuullen. Walking bass -käsite liitetään yleisesti jazz-musiikin perusbassotteluun ja siinä pyritään horisontaaliseen liikkeeseen, välttämällä toistuvia sävelkulkuja. Asia on kuitenkin hyvin laaja ja vaatii perusteellista opiskelua ja tutkimista mikäli aiheesta on kiinnostunut.

Vaikka perusidea kävelevässä bassossa onkin pysynyt vuosien saatossa samana, on nykyjazzin walkingbass harmonisesti monimutkaisempaa ja rytmisesti aktiivisempaa kuin esim. swing-aikana.

(vältetään perättäisten sävelten toistoja, käytetään muunnettuja/korvaavia sointuja, muunnellaan sointurytmia, käytetään urkupisteitä sekä hyödynnetään polyrytmisiä ideoita). Mielestäni paras tapa opiskella aihetta on kirjoittaa esimerkkejä (tehdä transkriptioita) itselleen eri basisteilta, eri aikakausilta ja tyyleiltä sekä harjoittelemalla niitä eri sävellajeissa. Itselleni tärkeä vaikuttaja on ollut mm. Paul Chambers, jonka tyylittelyä voi kuunnella esim. Miles Davisin yhtyeen 1950-luvun jälkipuolen levyiltä. Lisäksi aiheesta löytyy erilaista kirjallista materiaalia. Vielä 50-60-luvuilla wb. oli merkittävä osa jazzbasismia, nykyisin jazz on niin laaja käsite, että sekaan mahtuu niin rokiä, funkia, lattiaa jne.

Ohessa muutama esimerkki miten voisi lähestyä I - VI - II - V -sointupohjaa.

esim. 1) Sointuääniä + johtosäveliä seuraavaan sointuun

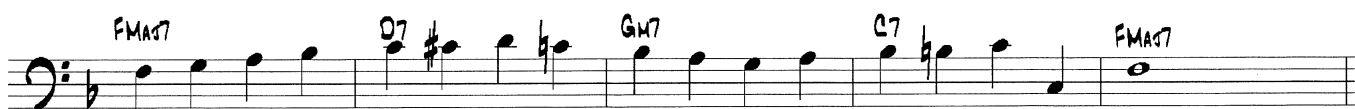

esim.2) Aloitus muusta kuin soinnun pohjasävelestä (esimerkiksi soinnun kvintistä).

Huom. tahdissa 4 ei ole soinnun pohjasäveltä, mutta harmonia ilmenee ilman sitäkin.

esim. 3) Kromaattisesti soinnun pohjasäveleen alapuolelta (tahdit 2 ja 4)

esim. 4) Sointusävelien kiertäminen (tahdissa 2)

esim. 5) Ykkösellä voi olla muukin kuin sointusävel (tahdissa 1, tahdissa 4 krom. pohjasäveleen)

Hannu Rantanen

Sibelius-Akatemian uusi bassolehtori Lasse Lagercrantz

Sibelius-Akatemiaan valittiin keväällä uudeksi kontrabassonsoiton lehtoriksi Lasse Lagercrantz. Saman tien hänet valittiin orkesterisoitinten osastoon kuuluvan joustien koulutuslinjan johtajaksi. Tämä haastattelu tehtiin heinäkuussa Kangasniemellä.

Työnteon henki säilyy

Kontrabasson soiton taso on Suomessa pitkään ollut hyvin korkea. Tämä on seurausta pitkästä työstä, joka aikanaan noteerattiin perustamalla Sibelius-Akatemiaan kontrabassonsoiton lehtoraatti. Tässä virassa aiemmin toimineet henkilöt ovat tehneet Lassen mukaan tätä hyvää työtä edelleen ja samaa linjaa hän tahtoo itsekkin jatkaa: säilytetään saavutettu taso ja mennään eteenpäin.

Sibelius-Akatemian lehtorilla on valmistuvien ja työelämään siirtyvien opiskelijoiden kautta hyvä mahdollisuus välillisesti vaikuttaa siihen, mitä Suomessa kontrabassonsoitossa ja soitonopetuksessa tapahtuu. Uusia tuulia onkin tiedossa: orkesteri- ja stemmasoittoa sekä kamarimusiikkia tulee lisää solistisen soiton siitä määrällisesti kärsimättä, B-tutkinto uudistuu ja laajenee orkesteriosaamisen suuntaan ja pedagogiikan opetus kehittyä.

Opettaja-oppilas -suhde on tärkeä

Lasse Lagercrantz aloitti kontrabasson soittamisen Turussa Pertti Roinilan johdolla. Ensimmäistä opettajaansa hän kuvaa suureksi elämäntaiteilijaksi, joka persoonallaan ja omalla esimerkillään onnistui innostamaan oppilasta bassonsoiton pariin ja antoi innostavan kuvan taiteilijan elämästä. Lasse näkee Roinilassa hyvän opettajan piirteitä: "Opettajan tehtävä on innostaa ihmistä asiansa pariin ja olla siinä myös itse aidosti mukana."

Lassen opinnot jatkuivat Sibelius-Akatemiassa Kari Jussilan johdolla. Välillä hän opiskeli Bulgariassa Sofian konservatoriossa

opettajanaan Todor Toshev, minkä jälkeen palasi akatemiaan tekemään A-tutkinnon Olli Kososen johdolla. Hän on täydentänyt opintojaan mm. Postan, Toshevin, Petraccin ja Radoukanovin kursseilla.

Lasse on hyvin tyytyväinen opettajiinsa. He ovat olleet omine painotuksineen mielenkiintoisia ja tärkeitä. Jokaiselta hän on saanut hyviä impulsseja omaan opettajuuteensa; on saanut perustaa luoda omaa näkemystä siitä, miten asiat menevät.

Näkemyksiä opettajuuteen, pedagogiikkaan ja muusikkouden kehittämiseen

Lasse on tehnyt paljon töitä musiikkioppilaitoksissa. Opistoissa tehdään arvokasta työtä. Kun pohjatyö on hyvää, on sitä helppoa korkeakoulutasolla jatkaa edelleen, hän sanoo. Soitonopetus on myös kasvattamista. "Soitonopettajan pitää olla musiikkikasvattaja -ei välttämättä koulutukseltaan, mutta asenteiltaan." Kasvatukselliset näkökohdat ovat todella tärkeitä. "Varsinkin pienen lapsen kanssa ensimmäiset vuodet ovat paljon muuta kuin pelkkää musiikkia." Nuorimmat aloittajat ovat Lassella olleet viisivuotiaita. "Kun

ollaan ihmisiä ja opiskellaan musiikkia, opiskellaan samalla myös olemaan ihmisten kanssa tekemisissä." Ja kasvattaminen jatkuu -ehkä enemmänkin kollegiaalisessa hengessä- läpi koulutusajan.

Kunnioitus toisia kohtaan, laaja yleissivistys, oman työn arvostaminen ja kyky suhteuttaa asiat keskenään ovat asioita, jotka auttavat kasvamaan mielenkiintoiseksi muusikoksi ja mahdollisimman laajakatseiseksi ihmiseksi. "Laajakatseisuus auttaa opettajan roolissa paljon."

Instrumenttipedagogiikan oppisisällöissä näitä näkökulmia tullaan ottamaan huomioon. Yhä nuorempia aloittajia silmällä pitäen voidaan vaikkapa opiskella jokin alkuopetusmetodi; esimerkkeinä Suzuki ja Colour Strings -menetelmät. Auskultointi osana pedagogiikkaa auttaa. Kun kuunnellaan monen eri opettajan (myös eri instrumenttien opettajien) opetusta, nähdään erilaisia tapoja lähestyä oppilasta ja musiikkia sekä saadaa informaatiota käytännön tapahtumista. Opetusharjoittelu voi olla myös periodiharjoittelua: mennään viikoksi musiikkiopistoon opettamaan opiston opettajan toimiessa ohjaavana opettajana. Näin saadaan käytännön työelämästä realistisempi kuva, jota yhden tai kahden pedioppilaan opettaminen kerran viikossa ei anna.

Lasse kannustaa sivistämään itseään monipuolisesti. Laajat tiedot ja taidot kulttuurista ja elämästä voivat antaa tietoa, taitoa ja ymmärtämystä auttaa toista ihmistä hänen kysymyksissään. "Mutta vaikka lukisit kuinka monta kirjaa, se ei vielä auta asteikkojen soitossa. Niitä pitää soittaa silti, sitä ei pidä unohtaa" lehtori Lagercrantz evästää vielä lopuksi.

Akatemiassa näkymät ovat siis valoisat. Aikojen myötä saavutettu kontrabassonsoiton taso säilyy ja nousee edelleen!

Arto Anttila

Tarun palsta

Jakkara-asiaa!

Oletko hankkimassa bassojakkaraa? Tiedätkö minkälaisen tuolin tarvitset? Tai millaisia jakkaroita on olemassa? Entä miten istutaan oikein? Heleijaa - Kontra-C iski iloksenne juuri näihin aiheisiin tällä kertaa! Lue palstaltamme, mitä fysioterapeutti kertoo soittoasentoasioista ja kuinka muutama basisti esittelee oman jakkaransa!

Fysioterapeutti Katarina Porander työskentelee pääkaupunkiseudulla mm. orkesterimuusikoiden parissa löytääkseen jokaiselle hyvän ja toimivan soittoasennon. Mahdollisimman ergonominen asento on tärkeä, jotta soitto sujui ja muusikko pysyisi työkykyisenä vuodesta toiseen.

Mitä basistin kannattaisi ottaa huomioon istuma-asentoansa rustaillessaan?

- Lähtökohta on symmetria; molempien jalkojen on oltava tukevasti alustalla eikä vartalo saa olla kiertyneenä sivuttaissuunnassa. Tärkeää on myös keskiasentoajattelu, eli pään, hartioiden ja lantion olisi oltava keskiasennossa. Basisteille tyypillistä on, että lantio kallistuu taaksepäin, jolloin alaselkä pyöristyy ja koko keskivartalon käyttö soittamisessa häiriytyy, Katarina kertoo.

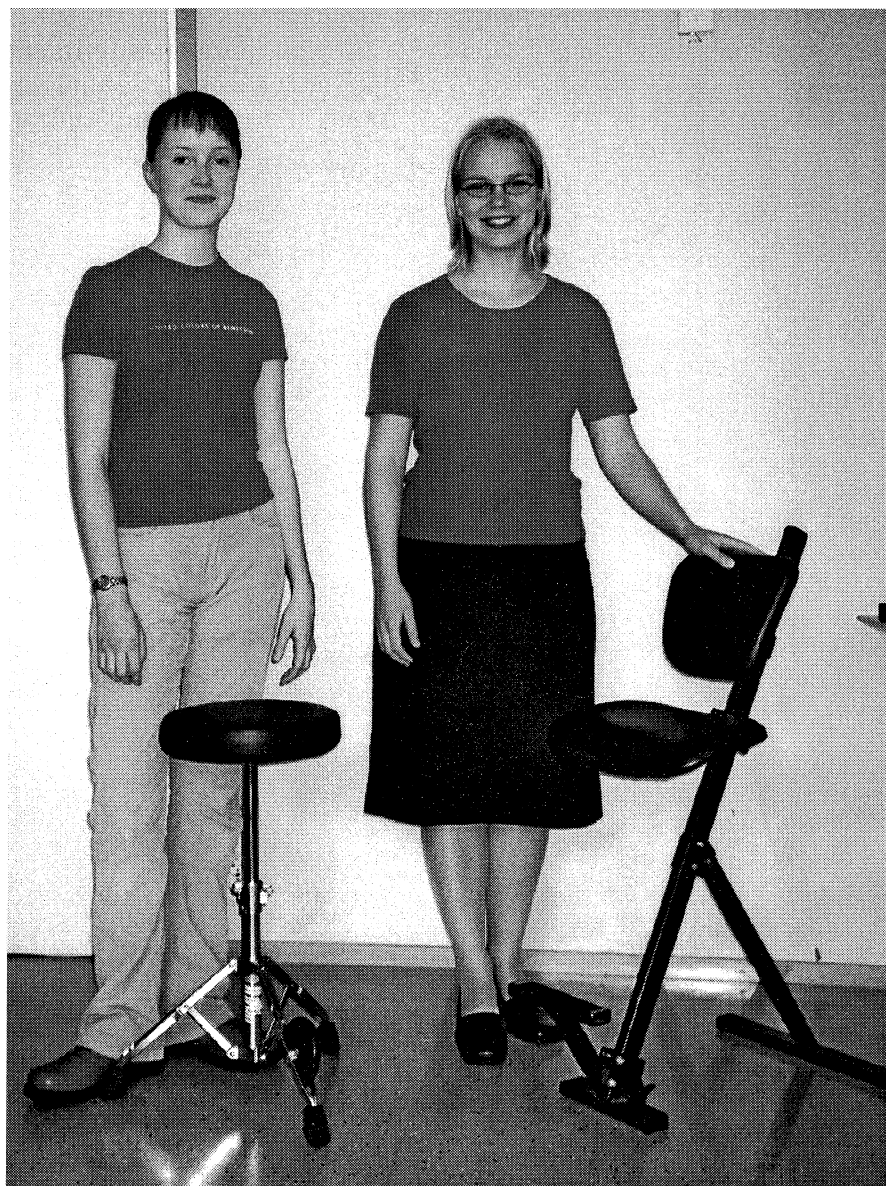
Entä sitten jakkara? Millainen sen pitäisi olla, että hyvä soittoasento olisi mahdollista löytää?

- Periaatteessa aivan tavallisella jakkaralla kyllä pärjää, mutta jokaisen soittajan yksilölliset tarpeet pitäisi ottaa huomioon. Yksi vaikuttava tekijä on ihmisen pituus, joka

luonnollisesti vaikuttaa istumis- korkeuteen. Myös tietyt lihaskireydet saattavat vaikuttaa asentoon. Esimerkiksi takareisien lihaskireyttä voidaan helpottaa kallistamalla istuimen reunaa alaspäin. Korkokengät jalassa soitettaessa olisi istumiskorkeuttakin nostettava. Jos jalat eivät yllä lattiaan, voidaan käyttää jalkatukia. Joissakin jakkaroissa on myös selkänöja. Se pitäisi muistaa asentaa niin eteen, ettei soittoasentoa tarvitse muuttaa, jotta

jossa ainakin korkeutta voi säätää. Mutta annetaanpa seuraavaksi puheenvuoro tuolien käyttäjille.

Vera Lindroos on juuri Äänekoskelta Helsinkiin muuttanut lukiolainen, joka opiskelee kontrabassonsoittoa Sibelius-Akatemian nuorisosastolla. Hänen bassojakkaransa on itse asiassa rumputuoli. Tuolin istuinosa on pyöreä, pehmustettu ja päällys on keinoahkaa. Sen saa irti jalkaosasta, jonka saa koottua pieneen

Kuvassa Vera Lindroos ja rumpujakkara sekä Anna Rinta-Rahko ja Global. Tietoja Global-tuolista saat esim. osoitteesta www.karske.fi Hinta on vähän alle 1000 mk

selkä osuisi siihen. Olisi siis varmaan-kin viisasta hankkia sellainen tuoli,

tilaan kuin nuottitelineen.

- Tämä tuoli on ollut minulla jomelkein 10 vuotta. Mielestäni se on ollut todella hyvä käytössä, koska sen saa vaikka selkäreppuun, eikä ole kovin painava. Siinä ei ole ollut mitään kummempia vikojakaan. Laitoimme siihen omatekoisen jalkatuen kumisesta kiekosta, Vera kertoo.

Näiden jakkaroiden hintahaitari oli pikakyselyn mukaan pääkaupunkiseudun musiikkiliikkeissä noin 360 markasta ylöspäin mallista ja merkistä riippuen. Kannattaa kokeilla, että jakkaran saa nostettua tarpeeksi ylös, rumpalit kun taitavat istua vähän matalammalla kuin me basistit. Mitä kalliimpi tuoli, sitä tukevampi se yleensä on, mutta silloin painoakin tulee enemmän ja tuolin kantaminen on tukalampaa.

Anna Rinta-Rahko on oma päätoimittajamme, mutta siviilielämässä hän on juuri aloittanut työskentelyn kontrabasistina Lahden kaupungin-orkesterissa. Annan oma tuoli on merkiltään Global. Se on yksinkertainen klaffituoli, jonka jalkaosa taivutuu ja istuimen ja selkänöjan korkeutta ja kallistuskulmaa voi säätää.

- Sain sen rippilahjaksi. Olen ollut siihen erittäin tyytyväinen, koska löydän siinä istuessani hyvän soittoasennon. Molemmat jalat ovat maassa ja istuinosan saa kallistettua hiukan alaspäin, jolloin selkä on hyvässä asennossa. Päällinen on vakosametin tyylistä kangasta, joka ei hiosta. Huonompi puoli on se, että se on aika painava. Olenkin ottanut tuolin kuljetukseen avuksi pienet laukkurattaat.

Eero Munter on Lahden kaupungin-orkesterin kontrabassoryhmän äänenjohtaja. Hänellä on kotona käytössään saksalainen K&M-merkinen selkänöjallinen bassotuoli, johon kuuluu myös jalkatuki. Istuinosa on melko laaja, kolmionmallinen ja päällystetty nahkajäljitelmällä. Sekä selkänöjaa että istuinkorkeutta voidaan säätää.

Tuolin saa mahtumaan melko pieneen tilaan, sillä se koostuu monista toisistaan irrotettavista osista.

- Tämä tuoli on hyvä istua ja niin tukeva, että kestää satakiloisenkin ihmisen painon, Eero mainostaa. Se on niin kevyt kuin voi olla ollakseen niin jämäkkä. Saan sen matkoilla mahtumaan osissa kovaan bassokoteloon. Usein jätän selkänöjan ja jalkatuen kotiin matkan ajaksi. Tätä tuolia voisi vielä kehittää niin, että ommeltaisiin istuimeen kangaspäällinen, sillä keinonahka hiostaa.

Bassojakkaran metsästysretkellä kannattaa kierrellä paitsi musiikkimyyös huonekaluliikkeissä. Edullinen vaihtoehto on esimerkiksi IKEA:ssa myytävä puinen kolmijalkainen jakkaramalli, jonka istuinkorkeutta voidaan säätää pyörittämällä.

Baarijakkaran nimellä myytävässä tuolissa on myös jalkatuki.

Kannattaa panostaa juuri sopivanlaisen tuolin etsimiseen, sillä oikea asento on kaiken a ja o.

Ota huomioon ainakin:

- korkeuden säädettävyys varsinkin, jos vielä kasvat pituutta
- jakkaran paino ja koko, jos joudut liikuttelevaan sitä paljon paikasta toiseen
- istuimen materiaali
- jalkatuen tai selkänöjan tarve.

Tässä tämä tällä kertaa. Lähetelkää postia ja kyselkää lisätietoja jakkaroista, mikäli kysymyksiä heräili (osoitetiedot sivulla 27). Hyvää syksyn jatkoa!

Taru

Eeron bassotuolista voit saada tarkempia tietoja osoitteesta www.kolstein.com. Tilaamalla hinnaksi kertyy hieman alle 2000 mk.

Orkesterikirjallisuus - tarkastelussa Mozart ja Brahms

Tällä palstalla kysytään orkestereiden äänen johtajilta sormituksia orkesteripaikkoihin. Brahmsin I. sinfonian katkelmaa ovat tutkineet Ville Väätäinen Helsingin kaupunginorkesterista ja Panu Pärssinen Tapiola Sinfoniettasta. Mozartin 40. sinfoniassa saman homman teki Heli Haapakoski ja Jyväskylä Sinfoniasta ja Jarkko Uimonen Tampereen kaupunginorkesterista

Heli Haapakoski*Jarkko Uimonen**Julius Pyrhönen*

The image displays a musical score for a guitar exercise, consisting of four staves of music in bass clef. The key signature is one flat (B-flat major or E-flat minor). The score is divided into measures, with fingerings and fingering numbers (I, II, I, II, I, II, II, I, II, II, I, II) indicated below the notes. The notation includes eighth notes, quarter notes, and slurs, suggesting a continuous, flowing exercise. The first staff contains measures 1-4, the second staff contains measures 5-8, the third staff contains measures 9-12, and the fourth staff contains measures 13-16. The exercise concludes with a final measure in the fourth staff, marked with a double bar line.

Mozart: Sinfonia n:o 40 I osa (katkelmia) [Sormitukset: Jarkko Uimonen]

III osa

The image shows a musical score for guitar, written in bass clef. It consists of four staves of music. The first staff contains two measures of music, each with a double bar line. The second staff contains two measures of music, each with a double bar line. The third staff contains two measures of music, each with a double bar line. The fourth staff contains two measures of music, each with a double bar line. The music is written in a key signature of one flat (B-flat) and a time signature of 4/4. The notes are mostly eighth and sixteenth notes, with various fret numbers (1, 2, 3, 4, 0) written above them. There are also some triplets and slurs. A double bar line is present at the end of the fourth staff.

Brahms: I sinfonia [Sormitukset: Ville Väättäin]

[illegible]

Brahms: I sinfonia [Sormitukset: Panu Pärssinen]

The musical score is written in bass clef with a key signature of two flats (B-flat and E-flat) and a time signature of 6/8. It consists of ten staves of music. The first staff begins with the instruction 'arco' and 'ff'. The second staff has 'sf' and 'sul D ff'. The third staff has 'ff' and 'D G D'. The fourth staff has 'ff' and 'D G D'. The fifth staff has 'f' and 'D'. The sixth staff has 'ff' and 'D G D'. The seventh staff has 'ff' and 'D G D'. The eighth staff has 'ff' and 'D G D'. The ninth staff has 'ff' and 'D G D'. The tenth staff has 'ff' and 'D G D'. The score includes various fingerings (1, 2, 3, 4) and accents (>). There are also some specific markings like 'arco', 'sul D', and 'ff'.

* Väittely siitä, kumpi tyyli 4 4 1 (asemanvaihto) tai 4 2 1 (kurotus, pivot, spiderman) on parempi lopettaa ennen kuin aloittaakaan. Pitäisi käyttää sitä tekniikkaa, mikä palvelee haluttua kuulokuvaajaan itselle luontaista. Olen kuitenkin sitä mieltä, että mitä enemmän erilaisia työvälineitä sormitusrepusta löytyy, sitä parempi. Mihinkään dogmaattiseen patenttiratkaisuun ei pidä juuttua, vaan arvostella sormitus-, jousitus- ja muut valinnat aina lopputuloksen kautta.

** Seuraava pätkä voidaan tietysti soittaa 4 1 2 1, 2 1 2 1 jne. Nuottiin kirjoitettu sormitus mahdollistaa kuvion kaikkien nopeiden äänten välien soittamisen samasta (kurotetusta) asemasta. Tämä on usein hyödyllinen periaate.

*** Pyhän ylimenoäänän 'g' voi soittaa muullakin sormella kuin ♀:lla tai 3:lla. Sen voi jopa painaa sormella otelautaan! Eikä Jumala silti heitä tiiliskivellä päähän! Helsingissä työtään tekevien basistien kannattaa kuitenkin pitää aistit valppaina putoilevien marmorinpalojen varalta.

SINULLEKO 5 LEVYÄ ILMAISEKSI?

- KILPAILU JUHLAVUODEN KUNNIAKSI -

JUHLISTAAKSEEN 25-vuotistaivaltaan Suomen

Kontrabassoklubi ry julistaa kaikkien aikojen ensimmäisen suuren jäsenhankintakilpailun!

Säännöt ovat yksinkertaiset:

Mitä enemmän uusia jäseniä hankit klubille, sitä suurempi hupi sinulle! Tarkastat vain oheisesta jäsenluettelosta ketkä ovat vielä vailla klubimme kunnianarvoisaa jäsenyyttä ja sitten vain värväämään!

Kilpailu on voimassa vuoden loppuun, siten että tämän vuoden puolella maksaneet uudet jäsenet huomioidaan. Anna vaikka omalle opettajallesi tai pulttiksellle mahdollisuus nauttia ikiomasta julkaisusta. Loistotilaisuus saattaa vanhemmat, ystävät ja naapuritkin tähän mukavaan bassopiiriin! Ja mikä parasta, saat iloisen mielen lisäksi upean lahjan. Päävoittona eniten uusia jäseniä hankkineelle on luvassa ainutlaatuinen viiden valinnaisen kontrabassolevyn paketti, voittaja valitsee itse haluamansa bassolevyt hallituksen toimittamasta listasta.

Jokainen siis voittaa,

- 1-2 uudesta jäsenestä saat monikäyttöisen Pops -hartsin

- 3-5 uudesta jäsenestä saat valinnaisen cd-levyn: joko

Jorma Katraman

"Contrabasso concertanten"

tai Edgar Meyerin

"Uncommon Ritual"-levyn

- 6-100 uudesta jäsenestä saat kätevän stakkeliin kiinnitettävän yksilöllisen stakkeliipyörän, jonka avulla roudaus sujuu kuin tanssi
- 100 tai useampia uusia jäseniä ja luvassa on hallituksen valitsema henkilöauto!

Eniten uusia jäseniä keränneelle on siis luvassa tuo viiden levyn luksuspaketti, tätä et saa kaupasta!

Palkinnot edellyttävät uusien jäsenten suorittavan jäsenmaksunsa, jonka suuruus riippuu iästä. Alle 18-vuotiaat maksavat 50mk, yli 18-vuotiaat 100mk ja kannatusjäsenet 160mk. Uusille jäsenille postitetaan jäsenmaksulaput, kunhan oheiset lipukkeet on postitettu Samille. osoitteeseen:

Suomen Kontrabassoklubi/

Sami Koivukangas

Hiomotie 46 a 9

00380 Helsinki

Uuden jäsenen kuponkia voit kopioida tarvitsemasi määrän, itse täytät ja lähetät kilpailuun osallistujan lipukkeeseen. Asian voi hoitaa myös sähköpostina Sami Koivukankaalle osoitteeseen: sami.koivukangas@pp.htv.fi .

Muista tällöin mainita kaikki kupongeissa olevat asiat.

KUPONKI KILPAILUUN OSALLISTUJALLE, ELI SINULLE ITSELLESI

nimi _____
osoite _____
puhelin _____
sähköposti _____

kenet hankin uusiksi jäseniksi:

nimi alle 18v yli18v kannatusjäsen

Jos hankit 3-5 jäsentä, niin kumman näistä cd-levyistä haluat:

☐ Jorma Katrama&Kuopion kaupunginorkesteri :
"Contrabasso concertante"
vai

☐ Edgar Meyer&Bela Fleck :
"Uncommon Ritual"

nimi _____
osoite _____
puhelin _____
sähköposti _____

☐ alle18v
☐ yli18v
☐ kannatusjäsen

suosittelija

PASSOT SOPASSA

BASISTIT osaavat nauttia elämästä, kuten myös elämänlaadun tärkeästä osasta: ruuanlaitosta ja syömisestä. Monilla kolleegoilla on kätköissään mitä herkullisimpia reseptejä, noita salatieteen helmiä.

KONTRA-C on päättänyt aloittaa tutkimusmatkailun basistien keittiöihin ja julkaista näitä makuhermoja kutkuttelevia ohjeita. Ruokapalstat eivät ole enää naistenlehtien yksinoikeutta, vaan ruuanlaitosta on tullut trendikäs asia! (?) Kontra-C on menossa mukana.

ALKU AINA HANKALAA, niin myös ruuanlaittoa aloittelevan keittiössä, jossa desit ja litrat menevät joskus sekaisin ja kuohkeasta tortusta tuleekin pannukakku. Hätä ei ole kuitenkaan tämän näköinen tällä kertaa, sillä Kontra-C aloittaa nerokkaan yksinkertaisella mutta taatusti maistuvalla ohjeella. Kesäisen terassikauden jäätyä taakse on joskus syytä tarkistaa rukavaliotaan, jottei frakkivyö tai sukkahousut kiristä. Oheinen soppaohje on siinäkin mielessä passeli, sitä kun voi hyvällä omallatunnolla lusikoida useamminkin lautasen. Hyvää ruokahalua!

TULISEMPI TOMAATTIKEITTO

1 prk chilimaustettua tomaattimurskaa

1 prk tavallista tomaattimurskaa

3 dl vettä

1 sipuli

valkosipulia maun mukaan

Yllämainitut mitataan kattilaan (sipulit pilkotaan) ja keitetään hiljalleen 15-30 minuttia. (30 min on ihan hyvä). Soseuta sauvasekoittimella (jos haluat), varo ettei roisku. Paista pannulla rasia tuoreita herkkusieniä (purkkisienetkin välttävät, tai jos et ole sienten ystävä, voit jättää ne armottomasti kokonaan pois). Yhdistä sienet soseutettuun keittoon, sekoita ja ripottele päälle tuoretta persiljaa. Nauti hyvässä seurassa tai yksin teeveen ääressä.

Nuorten kontrabassokilpailu

KILPAILUKUTSU (uusinta)

Tervetuloa Suomen kontrabassoklubin järjestämään toiseen suomalaiseen nuorison kontrabassokilpailuun Jyväskylään lauantaina 26.1.2002 klo12. Tapahtumapaikkana on Jyväskylän ammattikorkeakoulun sali, osoite Pitkäkatu 18-20. Kilpailuun voivat osallistua kaikki vuonna 1986 ja sen jälkeen syntyneet kontrabasistit.

Kilpailun pakollisena tehtävänä:

- Teppo Hauta-ahon virtuoosikappale I tai II kokoelmasta 5/7 helppoa virtuoosikappaletta soolokontrabassolle, joista valitaan opettajan kanssa oppilaalle sopivampi.
- Vapaavalintainen yksiosainen pianosäestyksellinen teos, jonka kesto saa olla korkeintaan 5 minuuttia.

Pakollisia tehtäviä on saatavissa Suomalaisen musiikin tiedotuskeskuksesta, puh. 09-68 101 313. Kappaleet löytyvät myös Ahonen - Javas - Vuoreto: Pikkubasisti 2. Sävellykset soitetaan mielellään ulkoa. Suomen Kontrabassoklubi järjestää kilpailuun säestäjän.

Kilpailun tuomareina toimivat Panu Pärssinen (Radion sinfoniaorkesteri) ja Sari Savolainen (Ala-Keiteleen musiikkiopisto). Kilpailussa ei ole sarjajakoa. Kaikki kilpailuun osallistuvat saavat kunniakirjan ja pienen palkinnon.

Ilmoittautumisten tulee olla perillä 31.10.2001 mennessä. Vapaamuotoisessa hakemuksessa tulee olla

- kilpailijan nimi, syntymäaika, osoite ja puhelinnumero
- opettajan nimi, osoite ja puhelinnumero
- kilpailussa esitettävät kappaleet

Ilmoittautumiset sähköpostitse tai postin välityksellä:

Taru Tiisanen / taru.tiisanen@kolumbus.fi
Nikunmäentie 1 B 4, 02920 Espoo
Tiedustelut numerosta 040-58 33 212 / Taru Tiisanen

OSOITTEENMUUTOSKORTTI

nimi:	
uusi osoite:	
sähköposti:	

Aloita, Opetta, Harjoittele, Lopeta
 Roiski, tutki, Analysoi, Hutki
 Kuuntele, Perehdy, Esiinny, Erehdy
 Tulkitse, Naura, Opetä iskele, Laula
 Herkistele, Väännä, Sivua käännä,
 Himoitse Omista, Vingu! A Somista
 Valloita Riehu, Hikoile, Kiehu
 Kehity, VOita, Rakasta, Soita...

Mihin ikinä ruotteja
 tarvitsetkaan, saat ne
 asiantuntemuksella
 nuottikauppa
 Ostinatosta.

OSTINATO OY
 nuotti kauppa

SHEET MUSIC SHOP

Töölönkatu 28, 00260 Helsinki, puh. (09) 443 116, fax (09) 441 305
 www.ostinato.fi • ostinato@ostinato.fi • ma-pe 9-18, la 10-14

Sekalaista

Konsertti - ilmoitus

Antti Heroja soittaa Dittersdorfin konserton 26.10 klo 19 Helsingin konservatorion konserttisalissa. Dittersdorf orkesterin kapellimestarina on **Jussi Javas**. Konsertissa lisäksi Elgarin serenadi ja muutama kansansävelmä.

Myydään

Myydään hyvä-ääninen 3/4 -kontrabasso hyvässä soitokunnossa. Mukana ranskalainen jousi ja kankainen pussi. hp 7 000 mk

Liina Kjellberg
puhelin iltaisin ja viikonloppuisin
040-754 20 47

Annos hurttia bassohuumoria

Basisti lensi lomamatkalla Karibialle. Öisellä lentokentällä basistia vastaan iski hiostava kuumuus. Jostakin kaukaa kuuliö tasainen rummutus. Matkalla hotelliin basisti kysyi taksimieheltä mitä rummutus tarkoittaa. Onko jossakin kivat bileet? Kuski ei suostunut vastaamaan. Hotellin respassa basisti yritti udella samaa asiaa. Reseptionisti meni täysin lukkoon ja poistui paikalta. Myöhemmin illalla pienessä laitamyöteisessä basisti kyseli rummutuksen syytä vastaantulijoilta. Kaikki vaikenivat, mutta sen verran basisti sai urkituksi, että se tarkoittaa jotain hyvin uhkaavaa. Hotelliin palattuaan basisti tarttui reseptionistia kauluksesta ja uhkasi lyödä häntä, jollei vastausta tule. Reseptionisti mutisi vain, että häntä pelottaa, eikä hän uskalla sanoa. "No sitten minä lyön", basisti karjaisi. "Älä lyö,älä lyö, minua pelottaa muutenkin tarpeeksi. Rummutus pelottaa koska sen jälkeen tulee aina b a s s o s o l o."

Mitä eroa on basistilla ja joulupukilla? Joulupukilla on lahjoja.

Mitä eroa on basistilla ja Mannerheimintiellä? Mannerheimintie menee monen kapakan ohi.

Mitä yhteistä on basistin etusormella ja salamalla? Kumpikin osuu vain kerran samaan paikkaan.

Mikä oli tänä iltana orkesterin paras bassokulku? No, se kun se kanto yöllä itse bassonsa kotiin.

Orkesterissa soitti kaksi basistia. Ensimmäinen sahasi kuin viimeistä päivää, sormet juoksivat pitkin otelautaa, toinen veteli rauhallisemmin eikä liikutellut sormiaan. Ensimmäinen pysähtyi, oli hetken hiljaa ja kuiskasi sitten kaverilleen: "Hei, missä mennään?" Tähän toinen: "En tiedä. Olen soitellut vapaata e-kieltä, eikä se tunnu ketään häiritsevän."

mustavalko kontrasti

D'ADDARIO Helicore 740,-

Orchestral Series (light/medium/heavy)

Solo Series (medium)

Hybrid Series (medium)

Pizzicato Series (medium)

DVORAK 8.900,-

3/4 kontrabasso, kokopuukansi

PIRASTRO Permanent 870,-

Orchestral-kielisarja

SONATA 1.100,-

Edullinen, 4/4 topattu

Gig Bag

CARBOW alk. 5.300,-

Hiilikuitujouset

STAHLHAMMER 490,-

Taittuva stakkeli

SONATA 490,-

Jousikotelo suojuksella
ja olkaremmillä

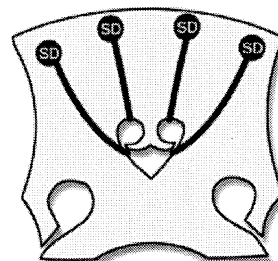
S.D.SYSTEMS 790,-

PU-4 mikrofoni

(4 erillistä mikrofonia)

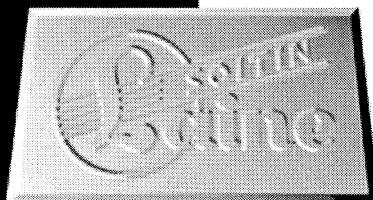

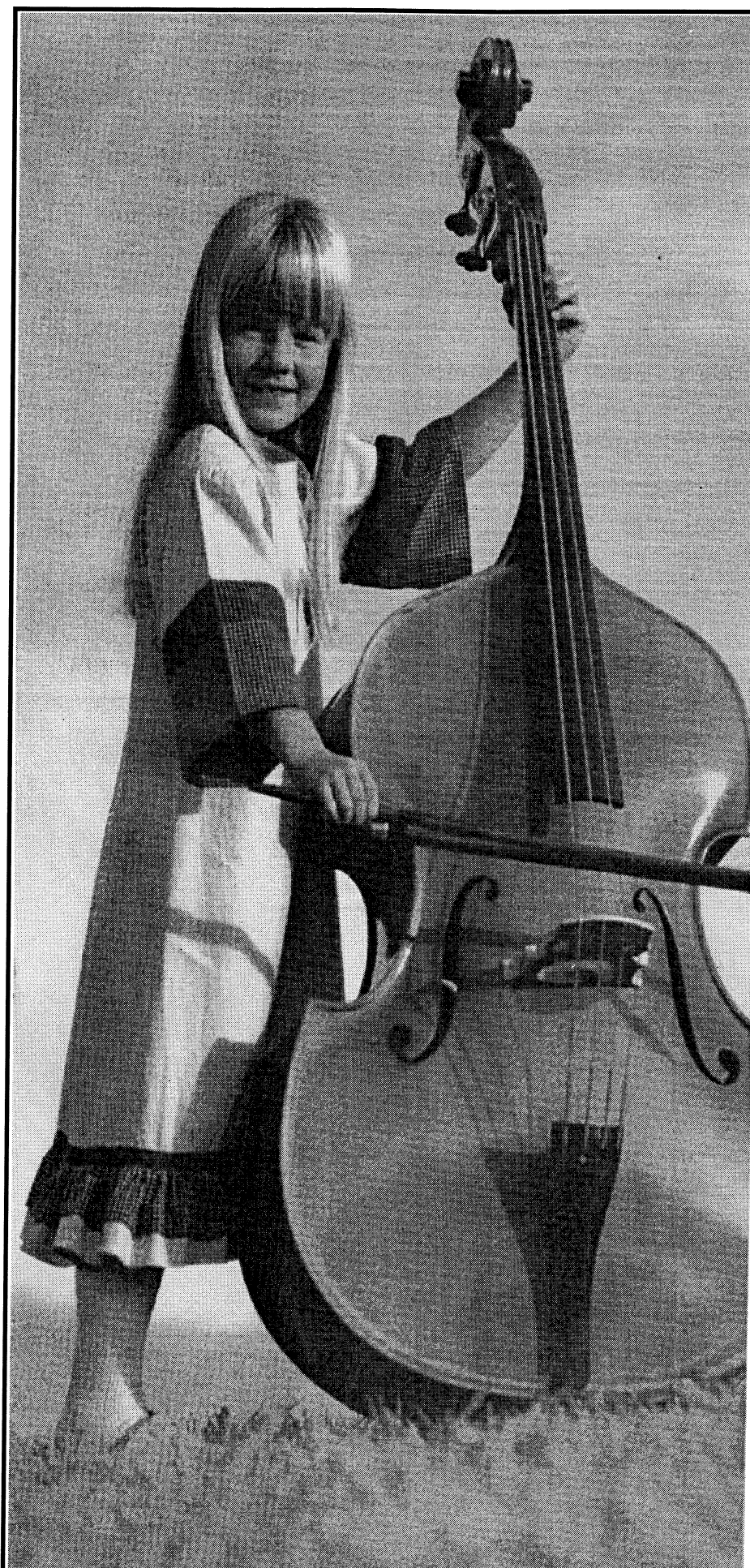
D'Addario

sd systems
INSTRUMENT MICROPHONES

Tutustu Jousisoitinosastomme
laajaan valikoimaan!

Woodwinds

tarkoittaa kontrabassoa ja sen
tarvikkeita

Meiltä saa kaikenkokoisia, esim
1/10 -paketti 14 000 mk (sisältää
soittimen, jousen ja pussin,
soittovalmiuteen saatettuna)

Lukuisia erikokoisia kontrabassoja
aina tarjolla, myös
vanhoja soittimia

Runsas valikoima jousia,
stakkeleita, kielenpitimiä, talloja,
pinnapuita, otelautoja,
viritysmekanismeja, sordiinoita etc.

Markkinoiden paras bassopussi
nyt myös 1/2 ja 1/4 kokoina.

TIEDUSTELE

Vastaamme kernaasti kysymyksiisi

WOODWINDS Ky

Albertinkatu 17, 00120 Helsinki
puh. 09 68 12 150,
fax 09 68 12 1555

www.woodwinds.fi

avoinna ark. 10 - 17, la 10 - 14
ma suljettu

TERVETULOA